

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716210707
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3716210707.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Mareka Anovčina v spore žalobkyne O. F., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, právne zastúpenej JUDr. Michalom Magdolenom, advokátom so sídlom Nitra, Farská 28, IČO: 50 105 566, proti žalovanému F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. W., H. XXXX/XXX, právne zastúpeného Mgr. Marcelom Pélim, LL.M., advokátom so sídlom Považská Bystrica, Centrum 5/9, o vyporiadanie BSM, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 06. júla 2020, č.k. 5Pc/16/2016-201 takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobkyni **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vypořiadal BSM strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal byť č. XX, vo vchode č. 7, na 7. poschodí obytného domu súpisného čísla 2002, postaveného na parcele KN „C“ č. XXXX/XX, k. ú. Považská Bystrica s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 82/5920-ín a nebytový priestor č. 2 - 4, vo vchode č. 0 - suterén, obytného domu súp. č. XXXX, postaveného na parc. KN „C“ č. 3732/22 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1 089 m² s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 26/5920-ín, všetky zapísané na LV č. XXXX, k. ú. Považská Bystrica, v hodnote 47 800,- eur ku dňu zániku BSM s tým, že žalobkyňa prevezme splatenie hypotekárneho úveru Titulom Zmluvy o úvere a zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 001/217030/14-001/00 zo dňa 04.09.2014, ktorého výška ku dňu zániku BSM predstavuje 47 800,- eur. Žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni, do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník. Na vec aplikoval ust. § 143, § 149 ods. 1, 3, 150 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vypořiadania BSM po rozvođe manželstva tak, že nehnuteľnosti (byť a nebytový priestor) a všetky hnuťelne veci s výnimkou koberca z detskej izby, kuchynského robota, stroja na umývanie okien, Zepter misiek, sady riadov Zepter, hrncov, obedovej súpravy riadov, počítačového stola, vyrezávaného obrazu, kompresoru, stroja na cvičenie, záhradného nábytku, klimatizácie, batéřiovej kosačky, benzínovej kosačky, kultivátora, prevzdušňovača, mrazák, lámip na záhradu, lustrov, pasirovača, pomôcky na zaváranie, mlynček na krájance, vysávača zn. Kärcher, stoličiek do jedálne, psa - Bernský salašnícky pes, koterca, čerpadla, záhradnej techniky, 5-litrového demižóna s domácim páleným, by boli prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného, a zároveň žalovaný by prevzal úver vo Všeobecnej úverovej banke, a.s., Bratislava v zmysle Zmluvy

o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 001/217030/14-001 a č. 001/217030/14-002 zo dňa 04.09.2014, ktorého nesplatený zostatok ku koncu septembra 2016 bol vo výške 47 861,- eur a spotrebné úvery čerpané na kúpu osobných automobilov, s povinnosťou zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielu sumu 10 000,- eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V žalobe uviedla, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súd Považská Bystrica, sp. zn. 4P/83/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.06.2016, čím došlo k zániku manželstva účastníkov a v súlade s § 148 Občianskeho zákonníka aj k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Medzi stranami sporu nedošlo k mimosúdnej dohode o vyporiadaní BSM, a to z dôvodov na strane žalovaného, ktorý neustále menil podmienky. V čase podania žaloby sa voči žalovanému viedlo trestné konanie pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby, ktorého sa mal dopustiť voči žalobkyni. Potom ako žalobkyňa opustila spoločnú domácnosť, žalovaný dal vymeniť zámky na byte, do ktorého ju nepustil. Keďže žalobkyňa nemala záujem sa so žalovaným hádať a stretávať, chcela mu prenechať všetok nehnuteľný majetok, oba osobné automobily a celé vybavenie bytu, pričom by žiadala len pár huteľných vecí, ktoré dostala od svojej rodiny alebo príbuzných. Strany sporu za trvania manželstva nadobudli huteľné ako aj nehnuteľné veci.

2. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že manželstvo strán sporu, ktoré vzniklo uzatvorením dňa 26.11.2005, bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 23.06.2016, sp. zn. 4P/83/2015-131, právoplatným a vykonateľným dňa 30.06.2016. Maloleté deti F., P. a O. boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti žalobkyne, otec bol zaviazaný prispievať výživným na maloletého F. sumou 50,- eur, na maloletého P. sumou 40,- eur a na maloletú O. sumou 40,- eur. Súčasne súd upravil styk otca s maloletými deťmi. Z čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. 6466 bolo zistené, že strany sporu sú vlastníkami v podiele 1/1-ina nehnuteľností - bytu č. 14, vo vchode č. 7, na 7. poschodí, obytného domu súpisného čísla 2002 a podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadenia domu v podiele 82/5920-ín a priestoru č. 2 - 4, vo vchode č. 0 - suterén, obytného domu súpisného čísla 2002 s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadenia domu v podiele 26/5920-ín, všetky postavené na parcele KN „C“ č. 3732/22, katastrálne územie Považská Bystrica, ktoré nehnuteľností nadobudli kúpnu zmluvou zo dňa 03.10.2014. Z predpisu mesačnej zálohovej platby za užívanie bytu platného od 01.09.2014 bolo zistené, že zálohová platba za prevádzku a správu je spolu v sume 182,83 eur a zálohová platba za fond prevádzky, údržby a opráv je vo výške 36,70 eur. Z predpisu mesačnej zálohovej platby za užívanie garáže platného od 01.09.2014 bolo zistené, že zálohová platba za prevádzku a správu je spolu v sume 1,69 eur a zálohová platba za fond prevádzky, údržby a opráv je vo výške 11,27 eur. Zo záznamu o rokovaní zo dňa 18.10.2019 bolo zistené, že strany sporu sa dohodli, že žalobkyňa prenechá byt s garážou na sídlisku Rozkvet v Považskej Bystrici do výlučného vlastníctva žalovanému, ak zabezpečí vystúpenie žalobkyne z úverového rámca tak, aby nebola v úverovom vzťahu s bankou VÚB, a.s. dlžníčkou a ani žiadnym spôsobom za úver neručila, ktoré vystúpenie žalovaný zabezpečí do 21.11.2019. V prípade, že žalovaný toto nezabezpečí, žalobkyňa bude požadovať prisúdenie nehnuteľností do jej výlučného vlastníctva. Dňa 2.11.2019 žalobkyňa uzatvorila so žalovaným Zmluvu o budúcej dohode o vysporiadaní BSM (ďalej len „Zmluva“). Podľa bodu 1.4. Zmluvy, zmluvné strany konštatujú, že do masy BSM patria (okrem iných huteľných vecí a pasív) nasledovné nehnuteľnosti: štvorzbový byt č. 14 nachádzajúci sa na 7. poschodí vchodu č. 7, bytového domu súp. č. 2002, postaveného na pozemku parc. KN „C“ č. 3732/22, ku ktorému prináleží spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 82/5920-ín, byt zapísaný na LV č. XXXX, k. ú. Považská Bystrica a garáž evidovaná ako nebytový priestor č. 4, nachádzajúci sa v suteréne (-1 poschodie) vchodu č. 0, bytového domu so súp. č. 2002, postaveného na pozemku KN „C“ parc. č. 3732/22, ku ktorému prináleží spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 26/5920-ín, nebytový priestor zapísaný na LV č. XXXX, k. ú. Považská Bystrica. Podľa bodu 2.1. Zmluvy, predmetom tejto zmluvy je záväzok bývalého manžela uzatvoriť s bývalou manželkou riadnu realizačnú Dohodu o vysporiadaní BSM s obsahovými podmienkami dohodnutými v Čl. 4 tejto Zmluvy, a to po splnení podmienok ustanovených v bode 3.1. tejto Zmluvy do 5 dní od doručenia výzvy bývalej manželky bývalému manželovi spolu s návrhom realizačnej Dohody o vysporiadaní BSM. Podľa bodu 3.1.1. Zmluvy, bývalý manžel sa zaväzuje v celom rozsahu splniť všetky nedoplatky viaznuce na byte a garáži, a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto zmluvy a v tej istej lehote predložiť bývalej manželke doklad o úhrade nedoplatkov, pričom okrem iných nedoplatkov sa bývalý manžel zaväzuje splniť nasledovné nedoplatky: dlh vo výške 1 350,42 eur s príslušenstvom priznaným Okresnému stavebnému bytovému družstvu Považská Bystrica, Platobným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 08.07.2019, sp. zn. 6C/24/2019-11 a dlh vo výške 556,42 eur s príslušenstvom priznaným Okresnému stavebnému bytovému družstvu

Považská Bystrica, Platobným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 12.07.2019, sp. zn. 5Csp/41/2019-12. Podľa bodu 3.1.2. Zmluvy, bývalý manžel sa zaväzuje v celom rozsahu splniť všetky nedoplatky z úverového vzťahu založeného na základe Zmluvy o úvere a zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 001/217030/14-001 a č. 001/217030/14-002 zo dňa 04.09.2014, a to najmä zameškané splátky hypotéky, ako aj všetky ostatné bankou požadované sekundárne nároky (napr. úroky z omeškania), do 15 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto Zmluvy a v tej istej lehote predložiť bývalej manželke doklad o úhrade všetkých nedoplatkov z úverového vzťahu. Podľa bodu 3.1.3. Zmluvy, bývalý manžel sa zaväzuje v lehote do 3 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti Zmluvy zabezpečiť právne účinné vystúpenie bývalej manželky z úverového rámca Zmluvy o úvere tak, aby bývalá manželka nebola žiadnym dlžníkom z úveru patriaceho do BSM a/ani zo Zmlúv o úvere, a zároveň ani nebola vo vzťahu k úveru patriacemu do BSM a/ani Zmlúv o úvere žiadnym spoludlžníkom a/ani ručiteľom a/ani pristupujúcim dlžníkom a/ani za predmetný úver patriaci do BSM žiadnym spôsobom negarantovala a/ani nezodpovedala, pričom splnenie uvedenej podmienky je bývalý manžel povinný bývalej manželke v rovnakej lehote do 3 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti zmluvy preukázať. Podľa bodu 3.2. veta prvá Zmluvy, bývalý manžel sa dobrovoľne zaväzuje podmienky ustanovené v bode 3.1. Zmluvy splniť na vlastné náklady, pričom si je vedomý, že bez ich riadneho a včasného splnenia bývalá manželka k vysporiadaniu BSM spôsobom uzatvorenia Dohody nepristúpil. Podľa bodu 4.1. Zmluvy, zmluvné strany sa touto zmluvou dohodli (v prípade splnenia podmienok ustanovených v bode 3.1. zmluvy) na nasledovnom spôsobe vysporiadania ich BSM, ktorý spôsob je zároveň podstatnými náležitosťami realizačnej Dohody o vyporiadaní BSM (čo do spôsobu vysporiadania BSM): byť a/aj garáž prípadne do výlučného vlastníctva bývalého manžela, a to bez povinnosti výplaty (zaplatenia náhrady) bývalej manželke z takéhoto vysporiadania. Bývalý manžel v celom rozsahu prevezme (prípadne mu do výlučnej povinnosti) úver zo zmlúv o úvere, a to bez povinnosti výplaty (zaplatenia náhrady) medzi zmluvnými stranami z takéhoto vysporiadania, bývalý manžel v celom rozsahu prevezme (prípadne mu) aj iné úvery a/aj dlhy pasíva patriace do masy BSM, a to bez povinnosti výplaty (zaplatenia náhrady) medzi zmluvnými stranami z takéhoto vysporiadania. Jednotlivé hnutelné veci patriace do BSM prípadnú tej zmluvnej strane, ktorá ich užíva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti ku dňu uzatvorenia Dohody o vysporiadaní BSM. Podľa bodu 5.2. Zmluvy, táto zmluva predstavuje úplnú dohodu zmluvných strán týkajúcu sa predmetu tejto zmluvy a nahrádza v celom rozsahu akékoľvek predchádzajúce dojednania, či návrhy uvádzané v korešpondencii alebo na rokovaniach, či už ústne alebo písomné, ku ktorým došlo medzi zmluvnými stranami pred uzatvorením tejto zmluvy. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.01.2020, sp. zn. 2To/115/2019-687 bolo zistené, že odvolací súd zamietol odvolanie žalovaného. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplýva, že žalovaný bol rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 04.04.2019, sp. zn. 1T/59/2017 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu zločinu Týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) a písm. b), ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona. Žalovaný je vo výkone trestu odňatia slobody v ústave v Dubnici nad Váhom, kde vykonáva trest od 30.01.2020 do 30.01.2027, na základe rozhodnutia tunajšieho súdu sp. zn. 1T/59/2017. Pokusom o zmier zo dňa 09.03.2020 VÚB banka, a.s. oznámila žalobkyňi, že napriek predchádzajúcim upomienkam doteraz nebol uhradený záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy č. 001/217030/14-001/000. Pohľadávka banky po lehote splatnosti je ku dňu generovania tohto listu vo výške 470,06 eur, pričom žalobkyňa bola vyzvaná na úhradu záväzku do 5 dní odo dňa doručenia listu s upozornením, že v opačnom prípade bude celý úver spoplatnený. Zo žiadosti o predbežný súhlas s prevzatím úverovej zmluvy č. 001/217030/14-001/000 zo dňa 12.03.2020, žalobkyňa požiadala Všeobecnú úverovú banku, a.s., Bratislava o posúdenie možnosti prevziať celý úver na bývanie č. 001/217030/14-001/000 a poskytnutie súhlasu s jeho prevzatím. VÚB, a.s., žiadosť bola doručená dňa v marci 2020.

3. Pôvodným návrhom sa žalobkyňa domáhala vyporiadania hnutelných ako aj nehnuteľných vecí. Nehnuteľnosti predstavovali veci, ktoré súd vyporiadal vo výroku tohto rozhodnutia a hnutelné veci - bytové zariadenia a zariadenie domácnosti. V priebehu konania strany sporu prehlásili, že hnutelné veci netvoria predmet vyporiadania BSM, pretože si ich vysporiadali mimosúdne ako veci, ktoré nepatrili do BSM a tvorili ich osobitný majetok. V priebehu konania sa stalo nesporným, že predmetom BSM účastníkov konania tvoria tieto nehnuteľnosti a záväzky - hypotekárny úver, ktorý úver nadobudli strany v konaní za účelom nadobudnutia predmetných nehnuteľností. Tieto nehnuteľnosti žiadal prikázať do vlastníctva žalovaný poukazujúc na tú skutočnosť, že žalobkyňa má zabezpečené bývanie v rodinnom dome s tým, že prevezme splácanie úveru, ktorý slúžil na nadobudnutie predmetného bytu s príslušenstvom. Žalobkyňa s týmto súhlasila s tým, že sa vzdala nároku na vyplatenie finančnej čiastky, ktorá predstavovala časť splateného úveru počas trvania manželstva, z ktorého jej prináležala polovica

zaplatených splátok. Dôkazná situácia sa zmenila potom, ako žalovaný bol právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 04.04.2019, sp. zn. 1T/59/2017 odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov, ktorý výkon trestu vykonáva v súčasnej dobe. Žalobkyňa preto žiadala nehnuteľnosti prikázať do jej vlastníctva s tým, že prevezme splácanie úveru, ktorý žalovaný objektívne nemôže splácať, nakoľko je v dlhodobom výkone trestu. S prihliadnutím na citované ustanovenia zákona súd prihliadol na to, že žalovaný nemôže predmetné nehnuteľnosti užívať a ani nemôže vykonávať splátky úveru, ktorý bol na nehnuteľnosti poskytnutý. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu tvrdil, že tento úver budú splácať jeho príbuzní - matka, prípadne brat, a teda, že nehnuteľnosť bude potrebovať po návrate z výkonu trestu. Právny zástupca žalovaného tvrdil, že situáciu vyriešia tak, že namiesto žalobkyne do úveru nastúpia príbuzní žalovaného formou prístúpenia k dlhu. Žalobkyňa s týmto nesúhlasila s tým, že naďalej bude zviazaná ako dlžníčka tento úver splácať a v prípade, že by zo strany príbuzných neboli uhrádzané splátky, musela by tak urobiť ona, pričom je žiteľkou troch maloletých detí, ktorých otcom je žalovaný a na ktoré neprispieva. Za takýchto okolností súd dospel k záveru, že je potrebné vyporiadať BSM tak, že z dôvodu právnej istoty žalobkyne bude táto nehnuteľnosť prikázaná do jej vlastníctva, a zároveň sa žalobkyňa zaviazala splatiť aj predmetný hypotekárny úver, pričom v priebehu v konania sa strany sporu dohodli, že hodnota tohto úveru predstavuje všeobecnú hodnotu bytu k zániku BSM. Vzhľadom na vyššie uvedené súd vyhovel žalobe žalobkyne a spôsobom ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku BSM vyporiadal. Bolo treba prihliadnuť aj na tú skutočnosť, že žalovaný by okrem splátok úveru musel prispievať aj na poplatky spojené s vlastníctvom bytu - fond opráv a údržby, príslušné dane a podobne, čo by v prípade neplatenia zaväzovalo žalobkyňu, a navyiac by zaťažovalo žalovaného, prípadne jeho príbuzných, dlhom voči ním alebo iným subjektom, a preto takéto vyporiadanie súd považoval za spravodlivé a v súlade so zákonom. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Keďže žalobkyňa mala v spore plný úspech, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorej výške súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré uznesenie vydá súdny úradník.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu, v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uvedol, že súdne konanie o vyporiadanie BSM prebiehalo na súde od roku 2016. Žalovaný v priebehu konania navrhoval mimosúdne riešenia, ktoré sa pre postoje žalobkyne menili. Súd v odôvodnení v bode 1 však konštatuje bez akéhokoľvek objektívneho preukázania, že to bol žalovaný, ktorý menil podmienky. Paradoxne žalobkyňa po tom, ako opustila spoločnú domácnosť, aj počas rozvodového konania neustále tvrdila, že byt nechce, že ona má kde bývať a ona len chce, aby bola z úveru vypustená. Žalobkyňa sa nasťahovala do rodinného domu v Nimnici č. XXX, ktorý do odsťahovania sa do predmetného bytu užívali strany sporu ako rodina. O zabezpečenie bytu sa pričínal žalovaný, pretože žalobkyňa nepracovala. I napriek tvrdeniu žalobkyne, že bola týraná, sa do bytu nasťahovala. V spornom byte bývala žalobkyňa len krátko, o byt sa nezaujímal a po 1 roku sa odsťahovala späť do rodinného domu do Nimnice XXX. Počas celého obdobia od opustenia spoločnej domácnosti až do súčasnosti všetky náklady za byt a služby s ním spojené a úver platil žalovaný. Z tohto dôvodu sa rozhodnutie súdu javí ako veľmi nespravodlivé a prekvapivé. Žalobkyňa na rozdiel od žalovaného nie je na bývanie v byte vôbec odkázaná. Dokonca strany sporu mali aj dohodu - Zmluvu o budúcej dohode o vyporiadaní BSM zo dňa 22.11.2019. V predmetnej dohode jasne žalobkyňa prejavila slobodnú vôľu, aby byt s príslušenstvom zapísaný na LV č. XXXX v k. ú. území Považská Bystrica pripadol žalovanému. Neskôr však využila to, že lehotu, ktorú si dala v tejto dohode na výlučné prevzatie dlhu len žalovaným, nemohol objektívne žalovaný splniť a žalobkyňa následne odstúpila od predmetnej dohody. Banka nie je organizačne schopná zabezpečiť túto zmenu. K týmto skutočnostiam musia osloviť centrálné vedenie banky a to si vyžaduje aj 4-5 mesiacov. Žalovaný tieto podmienky objektívne nemohol pre postoj žalobkyne splniť a tým žalobkyňa získala zámienu pre možnosť odstúpenia. Po nástupe žalovaného do ÚVTOS potreboval plnomocenstvo s overeným podpisom pre matku, ktorý však pre koronavírus a zákaz návštev overili vo väzení až dňa 28. 4. 2020. Matka žalovaného mala záujem vec za syna - žalovaného doriešiť, no nikto bez overeného plnomocenstva nechcel s ňou riešiť veci. Súd nevypočul matku žalovaného, ktorá by potvrdila, že od 30. 1. 2020 platí za svojho syna úver ako aj náklady spojené s bytom. Matka žalovaného uhradila zvyšok spotrebného úveru dňa 20. 7. 2020, o čom predložila dôkaz - výpis VÚB banky o vklade v hotovosti v celkovej výške 3.487,31 Eur. Súd tento spotrebný úver nevyporiadal. Úver bol zobrahaný na kúpu vozidla Volkswagen Sharan. Žalobkyňa navrhovala vysporiadať nielen toto vozidlo, ale aj hnutelné veci, ktoré si žalobkyňa odniesla a nie sú súčasťou výroku rozhodnutia. Úver na kúpu vozidla vysporiadala matka žalovaného a preto žalovaný žiada, aby bolo rozhodnuté, že vozidlo patrí do výlučného vlastníctva žalovaného. Žalovaný v súčasnosti pripravuje, prostredníctvom svojho obhajcu v trestnom konaní dovolanie, pretože zastáva

názor, že bol nespravodlivo odsúdený na tak vysoký trest. Prvostupňový súd nesprávne nevykonal dôkazy, ktoré boli potrebné pre rozhodnutie vo veci vykonať a skutočnosti tvrdené jednou stranou - žalobkyňou pre správnosť rozhodnutia nepreveril. Brat žalovaného vlastní firmu Topastav, s.r.o., Sverepec, v ktorej je žalovaný riadne zamestnaný a v tejto až do 30. 1. 2020 pracoval. Je ochotný nielen svojho brata ako dobrého pracovníka ďalej zamestnať, ale vyplatiť za neho celý dlh, len by neprišiel o byt ktorý mal, pomohol zabezpečiť cez realitnú kanceláriu a aby mal žalovaný kde bývať po návrate z výkonu trestu odňatia slobody. Na tieto okolnosti prvostupňový súd neprihliadal, čo je v rozpore s ustanovením § 150 Obč. zák., kde súd pri rozhodovaní ako majetok vyporiada, prihliada nielen na potreby maloletých detí, ale aj na to, ako sa každý z manželov zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Rovnako by stratil priestor, ktorý mali deti ako domov a miesto, kde sú s otcom spokojné. Brat žalovaného je pripravený splatiť celý úver hneď za podmienky, že byt s garážou zostane žalovanému. Žalovaný podáva odvolanie z dôvodu podľa § 365, ods. 1, písm. b/ CSP, keď súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby mohol vykonávať svoje procesné práva, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že ho nevyočul k novému návrhu žalobkyne, ktorý prezentovala po tom, ako bol žalovaný vzatý do výkonu trestu. Rovnako podáva žalovaný odvolanie v zmysle ust. § 365, ods. 1, pís. e/ CSP - nesprávny postup súdu prvej inštancie, keď súd nevykonal navrhovaný dôkaz a to výsluch matky žalovaného. Žalobkyňa sa pred matkou žalovaného vyjadrovala, že nemá prostriedky na splácanie úveru. Splátky úveru platí výlučne matka žalovaného, o čom svedčia výpisy. Konajúcemu súdu žalovaný vytyka nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov, pretože dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam - § 365, ods. 1, pís. f/ CSP, ktoré sú obsiahnuté vyššie /neplatí výživné, nechcel sa dohodnúť a pod./ Rozhodnutie je účelové v súlade s predstavami žalobkyne a jej otca, bez objektivity. Súd prvého stupňa procesne pochybil, keď žalovaného na zmenu petitu nevyočul, hoci aj vo výkone trestu odňatia slobody, prípadne eskortovaním na pojednávanie a nevysporiadal sa ani so zmenou žaloby, ktorú mal doručiť žalovanému a rozhodnúť o pripustení, resp. nepripustení jej zmeny. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové konanie. Rešpektujúc zásadu koncentrácie dôkazov, dôkazy, ktoré v texte odvolania žalovaný predložil, sú odvolaciemu súdu predložené z dôvodu potvrdenia pravdivosti tvrdení žalovaného. Tieto dôkazy mohla z časti predložiť navrhovaná svedkyňa P. F.. Súd ju však nepripustil a tieto dôkazy predložila pre účely odvolacieho súdu. Splatenie spotrebného úveru na vozidlo VW Sharan nastalo po vynesení rozhodnutia, pričom potvrdenie pre úplnosť prikladá.

5. Žalobkyňa v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že žalovaný namieta odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/, b/ a e/ CSP, keď súd prvej inštancie nevyočul žalovaného k novému návrhu žalobkyne, nevykonal výsluch matky žalovaného a neurobil správny záver, keď konštatoval, že ide o spravodlivé vyporiadanie v súlade so zákonom. Odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi, preto žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Súčasne si uplatnila trovy odvolacieho konania. Konanie trvá od roku 2016, ktorá dĺžka bola zapríčinená práve postojom žalovaného, ktorý účelovo menil podmienky dohody a svojou pasivitou odďaľoval prijatie rozhodnutia vo veci. Žalobkyňa rezignovala, keď súhlasila s prikázaním sporného bytu do výlučného vlastníctva žalovaného s tým, že žalobkyňa nebude dlžníčkou z úverového vzťahu. Za týmto účelom bolo pojednávanie konané dňa 25.11.2019 odročené. Bola uzatvorená zmluva o budúcej dohode o vyporiadaní BSM zo dňa 22.11.2019. V zmysle bodu 3.1.3 dohody sa žalovaný zaviazal v lehote 3 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti zmluvy zabezpečiť právne účinné vystúpenie žalobkyne z úverového rámca. K naplneniu zmluvy nedošlo, preto žalobkyňa od tejto zmluvy odstúpila. Na ďalšom pojednávaní konanom dňa 22.06.2020 právny zástupca žalovaného opakovane požiadavku, čo súd prvej inštancie vyhodnotil ako obštrukčné. Žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 1T/59/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/115/2019 uznaný vinným zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 7 rokov. Je absurdné tvrdenie žalovaného, prostredníctvom právnej zástupkyne, že týranie žalobkyne zo strany žalovaného je len krivým obvinením. Námetka žalovaného vo vzťahu k pochybnostiam súdu o nestrannosti sú ničím nepodložené tvrdenia a zodpovedajú charakteru žalovaného. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania správne vyhodnotil, že žalovaný aktuálne nemôže nehnuteľnosť užívať a nie je schopný splácať splátky úveru. Žalovaný nemôže prevziať úver, nakoľko nemá žiaden príjem. Súd prihliadal v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka na skutočnosť, že sa osobne stará o domácnosť a tri maloleté deti a z nehnuteľnosti musela odísť pre protiprávne správanie žalovaného. Žalovaný poukázal na svoj pracovný pomer v spoločnosti Topastav, s.r.o., ktorej majiteľom je brat žalovaného. U tohto zamestnávateľa dosahoval žalovaný minimálnu mzdu výhradne z dôvodu, aby

dosiahol čo najnižšiu vyživovaciu povinnosť. Žalovaný si plní vyživovaciu povinnosť cestou exekúcie. Na pojednávaní konanom dňa 22.06.2020 strany sporu zhodne tvrdili, že predmetom vyporiadania je len byt- nehnuteľnosť a záväzok z úveru. Pokiaľ matka žalovaného dňa 20.07.2020 uhradila spotrebný úver, žalobkyňa uvádza, že právny zástupca žalovaného na pojednávaní nežiadal vyporiadať spotrebný úver ani motorové vozidlo VW Sharan. Rovnako tvrdenia žalovaného o platení úhrad spojených s bývaním nie sú pravdivé, keď ku dňu 01.01.2020 je dlh na nájmomnom vo výške 2.000,- eur. Dňa 9.3.2020 VÚB banka, a.s. zaslala výzvu na úhradu úveru vo výške 470,26,- eur. Súd vzal do úvahy skutočnosť, že nemožno akceptovať stav, aby žalovaný v aktuálnej situácii riadne splácal úver, náklady spojené s užívaním bytu, dane, poplatky. Rovnako nie je možné rozhodnúť o prevzatí úveru treťou osobou v rámci vyporiadania BSM, keď takúto možnosť platný právny poriadok nepriznáva. Žalovaný sa pojednávania konaného dňa 22.06.2020 nezúčastnil a právny zástupca žalovaného nežiadal žalovaného v konaní vypočuť. Návrh právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní a to výsluch matky žalovaného. P. F., súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako nadbytočný a irelevantný, nakoľko svedkyňa nemohla objektívne prezentovať skutočnosti týkajúce sa predmetu konania. Žalovaný mal v súlade s ust. § 197 ods. 1 CSP zabezpečiť, prostredníctvom právneho zástupcu, jej prítomnosť na pojednávaní a o tomto návrhu mal vopred informovať žalobkyňu. Matka žalovaného sa dňa 6.7.2020 osobne zúčastnila pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok aj s odôvodnením, preto už nie je možné, aby bola vypočutá ako svedok a to v súlade s ust. § 199 ods. 1 CSP. Dôkazy predložené žalovaným spolu s odvolaním mohol žalovaný uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie, preto ich nemožno použiť v odvolacom konaní s odkazom na ust. § 366 CSP. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a žalobkyňu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

6. V písomne podanom vyjadrení žalovaný uviedol, že žalobkyňa od začiatku tvrdila, že nemá záujem o sporný byt. Za týmto účelom došlo k uzatvoreniu dohody. Žalovaný nemal objektívne možnosť včas zabezpečiť vyjadrenie z banky a napriek tomu, že je t. č. vo výkone trestu, je schopný splácať úver. S názorom žalobkyne nesúhlasí, že aktuálne žalovaný nemôže nehnuteľnosť užívať a splácať splátky, toto nie je pravdivé, pretože v byte má svoje osobné veci, stále má domov a aj keď je momentálne vo výkone trestu, je schopný splácať splátky úveru. Čo sa týka trvalého pobytu, je potrebné uviesť, že obe strany sporu mali počas celého trvania manželstva až doteraz svoje bydliská u svojich rodičov z dôvodu doručovania pošty. Aj keď žili v byte na Rozkvet v Považskej Bystrici, žalovaný má oficiálne trvalé bydlisko na adrese Rozkvet 2083/176, Považská Bystrica a žalobkyňa v Nimnici č. XXX, Púchov, čo jej stála adresa od uzavretia manželstva až do súčasnosti. Dlž na nájmomnom bol vysporiadaný, neviaznu z tohto titulu žiadne nedoplatky ani na splátkach úveru, ani na nájmomnom, nakoľko tieto úhrady v zmysle dohody so žalovaným robí za neho jeho matka. Namietal, že nebol vypočutý a nemal ani vedomosť o tom, že by jeho právny zástupca nežiadal na pojednávaní vysporiadať spotrebný úver a motorové vozidlo VW Sharan. Žalovaný žiadal o vypočutie, toto právo mu však nebolo umožnené využiť, chcel sa vyjadriť k jednotlivým veciam. V čase rozhodovania bol už vo výkone trestu, do ktorého nastúpil nečakane priamo po rozhodnutí odvolacieho súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zotrúva na dôvodoch, ktoré uviedol v odôvodnení a žiadal vec zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie, v rámci ktorého by sa doplnilo dokazovanie a to aj výsluchom matky žalovaného, keďže táto doposiaľ vypočutá nebola. Medzičasom bolo žalovanému doručené z VÚB banky, a.s., Bratislava oznámenie o zmene fixácie úrokovej sadzby úveru, ako aj oznámenie o možnosti jeho predčasného splatenia.

7. Žalobkyňa v ďalšom vyjadrení uviedla, že pokiaľ bol spôsob vyporiadania pre žalovaného od počiatku jasný, prečo boli pojednávania opakovane odročené. Pokiaľ žalovaný poukazuje na uzatvorenie Zmluvy o budúcej dohode o vyporiadaní BSM zo dňa 22.11.2019, je potrebné zdôrazniť, že žalovaný bol pasívny a nespĺnil si svoju povinnosť s odôvodnením, že banka, ako tretí subjekt nezaslal vyjadrenie. Žalovaný si nespĺnil dohodu a nepredložil doklad preukazujúci prevzatie úveru. Zopakovala svoje tvrdenia ako v podanom vyjadrení k odvolaniu, keď byt musela opustiť pre správanie žalovaného, dva roky žila u svojej matky. I napriek tomu žalovaný tvrdí, že žalobkyňa odišla pokojne. Právny zástupcovia na pojednávaní konanom dňa 22.6.2020 prehlásili, že predmetom vyporiadania BSM je byt a úver. Právny zástupca žalovaného k návrhom na doplnenie dokazovania uviedol, že žalobkyňa býva v rodinnom dome spolu s deťmi, ktorého réžiu podľa vyjadrenia matky žalovaného má problém platiť. Na strane druhej žalovaný, keď príde z výkonu trestu odňatia slobody, nebude mať kde bývať a preto navrhol vypočuť na tieto skutočnosti matku žalovaného, ktorá by potvrdila, že takéto vyjadrenia žalobkyňa uviedla. Následne uzavrel, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Výsluch žalovaného ako strany sporu nikto nenavrhol a žalovaný nesie zodpovednosť za prednes svojho právneho zástupcu, ktorého si sám zvolil, ktorý ho na základe plnomocenstva zastupoval. Rovnako žalovaný neuviedol

pravdivé tvrdenia o splácaní úveru, keď banka listom zo dňa 9.3.2020 uviedla, že dlh na úvere je vo výške 470,26 eur. Ak by žalobkyňa dlh neuhradila, banka by pristúpila k zosplatneniu celého úveru a k výkonu záložného práva. Vznikol aj dlh na nájomnom vo výške 2.000,- eur ku dňu 1.1.2020, preto ani tvrdenia žalovaného, že uhradil náklady spojené s užívaním bytu nie sú pravdivé. Priložené oznámenie žalovaným o zmene fixácie úrokovej sadzby nemení situáciu vo vzťahu k rozhodnutiu súdu.

8. Žalovaný v ďalšom vyjadrení uviedol, že právna zástupkyňa žalovaného navrhla žalobkyni mimosúdnu dohodu, ktorú neakceptovala. I keď je žalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, rodina žalovaného platí výživné na deti, všetky úhrady OSBD, o čom prekladá dôkaz, ako i splácanie úveru. Na predmetný byt je žalovaný odkázaný, chce sa po výkone trestu do bytu vrátiť, kde by sa stretával s deťmi. Za byt spláca splátky úveru matka žalovaného, o čom predložili dôkaz a to v máji 2020 vykonala tri úhrady 500,- eur, 307,80,- eur, 125,12,- eur, dňa 20.07.2020 vo výške 3.487,- eur. Pokiaľ by mala žalobkyňa záujem o byt, splácala by úver a poplatky za bývanie. Žalovaný sa prevažnou mierou pričínil o nadobudnutie a udržanie tohto majetku, čo však súd nevzal do úvahy. Žalovaný má záujem dohodnúť sa a je ochotný prepísať byt na deti. K vyjadreniu pripojil výpisy z banky, z ktorých vyplýva, že matka žalovaného uskutočnila nasledujúce úhrady: 9.4.2021 sumu vo výške 400,- eur, dňa 9.2.2021 vo výške 600,- eur, dňa 9.12.2020 vo výške 600,- eur, dňa 9.10.2020 vo výške 500,- eur, dňa 16.9.2020 vo výške 100,- eur, dňa 4.8.2020 vo výške 500,- eur, dňa 20.7.2020 vo výške 3.487,31,- eur, dňa 10.6.2020 vo výške 500,- eur, dňa 7.6.2021 vo výške 600,- eur, dňa 15.5.2020 vo výške 500,- eur, dňa 15.5.2020 vo výške 307,80,- eur a 125,12,- eur.

9. Žalobkyňa v písomne podanom vyjadrení zo dňa 26.07.2021 uviedla, že žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 30.6.2021 tvrdí, že on sám je ten, kto sa stará o uchovanie bytu, pravidelne platí všetky splátky úveru a tento je pripravený splatiť aj celý prostredníctvom svojho brata. Žalobkyňa počas prebiehajúceho konania voči žalovanému, ktorý splátky úveru a ani náklady súvisiace s užívaním bytu neuhradil, bola žalobkyňa nútená tieto uhradiť, preto nemožno mať pochybnosti o záujme žalobkyne na zachovaní bytu. Žalovaný úver nespláca, ale jeho matka. Žalobkyňa musela z bytu ujsť pre ťaživú situáciu a v tom čase žalovaný neplatil výživné, splátky úveru. Voči žalovanému je vedené exekučné konanie o vymożenie zameškaného výživného /nedoplatku na výživnom, pod č.k. 20Ek/62/2020, na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7P/68/2018 zo dňa 10.04.2019/. Súčasne podala žalobkyňa návrh na vykonanie exekúcie o vymożenie sumy 1.982,71,- eur na základe uznesenia Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 1T/59/2017. Žalovaný si svoje záväzky neplní ani len vo vzťahu k žalobkyni a spoločným maloletým deťom a jeho záujem na zachovaní bytu pre maloleté deti je len predstieraný. Je potrebné, aby boli vzájomné práva a povinnosti vyplývajúce zo zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva definitívne vysporiadané. K vyjadreniu pripojila upovedomenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie zo dňa 11.2.2020 pre vymożenie zameškaného výživného vo výške 1.910,- eur a bežného výživného, uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 1T/59/2017-717 o určení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni trovy vo výške 1.982,71,- eur.

10. Ďalšie vyjadrenia strany sporu nepodali.

11. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP /keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval verejný záujem/ v sporení § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky odvolacie námietky, ktoré boli v odvolaní vznesené žalovaným a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Z tohto dôvodu si odvolací súd teda osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

14. Súd prvej inštancie správne, dostatočne a preukázateľne zistil skutkový stav veci potrebný pre jeho rozhodnutie vo veci samej a tento správne právne posúdil a presvedčivo zdôvodnil.

15. Žalovaný vo svojom odvolaní namietal odvolacie dôvody spočívajúce v tvrdení, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby mohol vykonávať svoje procesné práva, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď súd nevykonal výsluch žalovaného k novému návrhu žalobkyne /§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP/, nesprávny postup súdu, keď nevykonal navrhovaný dôkaz a to výsluch matky žalovaného /§ 365 ods.1 písm. e/ CSP/ a v nesprávnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie /§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP/.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> predstavuje transformáciu ústavnoprávnych princípov do civilného sporového konania. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. V tomto odvolacom dôvode ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávnych nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

17. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

18. Podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V tomto prípade ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal.

19. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 od. 1 písm. f/ CSP /súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam/ spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

20. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na právnom závere, že v zmysle ust. § 143 a nasl. Občianskeho zákonníka žalobkyňa so žalovaným počas trvania manželstva nadobudli byt č. 14 vo vchode č. 7, na 7. poschodí obytného domu súpisného čísla 2002, postavený na parcele KN „C“ č. 3732/22, k.ú. Považská Bystrica s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 82/5920-ín a nebytový priestor č. 2 - 4, vo vchode č. 0 - suterén, obytného domu súp. č. 2002, postaveného na parc. KN „C“ č. 3732/22 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1 089 m² s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 26/5920-ín, zapísané na LV č. XXXX, k. ú. Považská Bystrica, v hodnote 47 800,- eur . Predmetný byt navrhol prikázať do svojho výlučného vlastníctva žalovaný s tým, že prevezme splácanie úveru. Žalobkyňa s týmto súhlasila a v priebehu konania sa vzdala nároku na vyplatenie finančnej čiastky, ktorá predstavovala časť splateného úveru. Následne strany sporu prehlásili, že hnutelné veci netvoría predmet vyporiadania BSM, nakoľko si ich vyporiadali mimosúdne. Dôkazná situácia sa zmenila po tom, ako bol žalovaný právoplatne odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov. Žalobkyňa preto žiadala o prikázanie bytu do jej výlučného vlastníctva s tým, že prevezme splácanie úveru. Súd prvej inštancie prihliadol na to, že žalovaný nemôže predmetné nehnuteľnosti užívať a ani nemôže vykonávať splátky úveru, ktorý bol poskytnutý na nehnuteľnosť, preto z dôvodu právnej istoty súd prvej inštancie prikázal sporný byt do výlučného vlastníctva žalobkyne s povinnosťou splácať hypotekárny úver, vychádzajúc z hodnoty bytu ku dňu zániku BSM, na ktorej sa strany sporu v priebehu konania dohodli.

21. Podstata odvolacích dôvodov žalovaného spočívala v tvrdení, že žalovaný prevezme byt ako aj povinnosť splácať úver s tým, že nakoľko je t. č. vo výkone trestu odňatia slobody úver prevezme tretia osoba, resp. brat žalovaného. Žalovaný zdôraznil, že sa zapríčinil na získanie bytu, v byte žili maloleté deti a žalovaný má v byte svoje osobné veci ako i trvalé bydlisko.

22. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd k jednotlivým námietkam odvolateľa uvádza nasledovné:

23. Z vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že strany sporu sa v priebehu konania dohodli, že predmetom vypořádania BSM je byt a úver. Iné hnutelné, resp. nehnuteľné veci vypořadať nežiadali.

24. Odvolacia námietka žalovaného, že sa snažil v priebehu konania o mimosúdne vyriešenie veci, pričom postoj žalobkyne sa menil je zjavne nedôvodná. Žalobkyňa už podaným návrhom prejavila záujem vyriešiť bezpodielového spoluvlastníctvo manželov a zotrvala na svojich postojoch i za cenu vzdania sa nároku bez vyplatenia finančných prostriedkov. Ako však vyplýva z obsahu spisu, žalovaný znemožnil žalobkyni prístup do bytu, vymenil zámok a znemožnil aj znalcovi vykonanie obhliadky, rovnako neumožnil žalobkyni zobrať si z bytu svoje osobné veci. Následne sa žalovaný opakovane nedostavil na pojednávanie a bol vzatý do výkonu trestu odňatia slobody.

25. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

26. Podľa § 153 ods. 1,2 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

27. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a/ sa týkajú procesných podmienok,
b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

28. Je úlohou odvolateľa v odvolaní a protistrany vo vyjadrení k odvolaniu preukázať, že nové prostriedky procesného útoku a nové prostriedky procesnej obrany nemohol v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny. Ak tento predpoklad odvolateľ úspešne nesplní, na novoty odvolací súd neprihliadne.

29. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

30. V ustanovení § 383 CSP je vyjadrená zásada, že odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Odvolací súd nemôže prehodnotením dokazovania, ktoré vykonal súd prvej inštancie, odlišne posúdiť skutkový stav prejednáwanej veci. Táto zásada vyplýva z princípu neúplnej apelácie. Výnimku z tejto zásady predstavujú prípady, v ktorých odvolací súd dokazovanie zopakuje alebo doplní. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám. Odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich nevykonal súd prvej inštancie, hoci ich strana navrhla, ako aj doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366 CSP, keď pôjde o tzv. novoty v odvolacom konaní. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Opravný prostriedok s právom novôt povoľuje subjektu prednášať nové skutočnosti a dôkazy. Uvedené znamená, že odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku

a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok; vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu; má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie.

31. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného, rešpektujúc zásadu koncentrácie dôkazov, ako i predkladanie dôkazov v odvolacom konaní, odvolací súd dodáva, že pokiaľ matka žalovaného, P. F. v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie disponovala hodnovernými listinnými dôkazmi, keď z výpisov z banky vyplývajú úhrady na úver máj a jún 2020, tieto v konaní predložené neboli za situácie, že právnomu zástupcovi žalovaného nič nebránilo v tom, aby predložil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, resp. žiadať vykonať ďalšie dokazovanie. Odvolací súd už vyššie zdôraznil, že na poslednom pojednávaní právny zástupca žalovaného, ako osoba znalá práva uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania, pričom v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie bola žalobkyňa stále vedená ako spoludlžníčka v úverovom rámci a preto prípadný výsluch matky žalovaného k okolnostiam, že platí za syna od 20.1.2020 /v danej veci súd rozhodol až dňa 06.07.2020/ úver ako i náklady spojené s užívaním bytu, by na tejto skutočnosti nič nezmenili. Žalovaný v priebehu konania deklaroval, že úver prevezme iná osoba, pričom zotrval len na ničím nepodložených tvrdeniach, bez relevantných dôkazov. Ďalší dôkaz- správa z banky, produkovaný ako reakcia k vyjadreniu žalobkyne je rovnako bez významu k predmetnej veci. Žalovaný si nespĺnil svoju povinnosť plynúcu mu z ust. § 366 CSP, spočívajúcu v produkovani takej argumentácie, ktorá by mu umožňovala tieto novoty vo svetle odvolacieho prieskumu pripustiť, teda neexistovala udržateľná prekážka, pre ktorú ich nemohol pred súdom prvej inštancie použiť, nebolo možné prijať záver ako ich neprípustnosť v odvolacom konaní. Na ďalšie listinné dôkazy predložené žalovaným dňa 01.07.2021 odvolací súd neprihliadal, nakoľko tieto boli produkované až po uplynutí lehoty na podanie odvolania, pričom tieto preukazujú vykonanie splátok až po vyhlásení rozhodnutia súdom prvej inštancie, keď pre rozhodnutie je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

32. Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že súd rozhodol vo veci bez jeho vypočutia. Dokazovanie je časť civilného konania, v rámci ktorého si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa žaloba týka, v sebe obsahuje i právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie / I.ÚS 52/03/. Súd nie je v civilnom konaní viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané patrí výlučne súdu, a nie stranám sporu. Pokiaľ konajúce súdy na to, aby ustálili skutkový stav, ktorý im umožňuje meritórne rozhodnúť, vykonajú iba časť navrhnutých dôkazov, konajú v rámci svojich kompetencií, pričom rozsah vykonaného dokazovania nie je závislý od vôle strán sporu. Napokon povinnosť uskutočniť výsluch strany civilného sporu nie je absolútna. Ak súd nevykoná dôkaz výsluch sporovej strany, bez ďalšieho nedochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nevykonanie dôkazu výsluchom strany nie je postupom, ktorým by súd odňal možnosť konať pred súdom.

33. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobkyňa podala predmetnú žalobu na súd dňa 14.12.2016, ktorá bola doručená žalovanému dňa 15.2.2017 a to cestou OO PZ Považská Bystrica. Súd prvej inštancie vytýčil pojednávania, a to dňa 18.4.2017, dňa 30.10.2017, 11.02.2019 a dňa 21.10.2019, na ktorom sa žalovaný zúčastnil. Na ďalšie pojednávanie a to dňa 25.6.2018 sa žalovaný ani jeho právny zástupca nedostavili, ktorí dňa 22.6.2018 doručili súdu ospravedlnenie a žiadali o odročenie pojednávania z dôvodu PN žalovaného. Doklad preukazujúci tvrdenia predložili až dňa 25.06.2018. Právny zástupca žalobkyne uviedol, že sa snažili mimosúdne dohodnúť. Uviedli, že žalovaný im znemožnil prístup do predmetného bytu za účelom ocenenia bytu s tvrdením, že byt sprístupní len vtedy, ak bude na to právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. Z obsahu spisu odvolací súd ďalej zistil, že žalovaný si opakovane nepreberal súdne zásielky. Na pojednávanie konané dňa 03.09.2018 bol žalovaný predvolaný cestou svojho právneho zástupcu a to pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, pričom podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného žalovaný neprišiel z toho dôvodu, že sa zúčastňuje na otvorení školského roka. Na ďalšie pojednávanie konané dňa 24.9.2018 sa opätovne žalovaný nedostavil. Strany sporu boli oboznámené s tým, že rozhodnutiu súdu meritórne vzhľadom na ich vyjadrenie o tom, že nenavrhujú ďalšie dôkazy, bráni skutočnosť, že žalovaný, na ktorého boli poskytnuté úvery, nepredložil súdu napriek opakovanej výzve výpisy z účtov.

Na č.l. 133 je uvedený úradný záznam zo dňa 10.1.2019, v ktorom súd prvej inštancie skonštatoval, že vzhľadom k tomu, že žalovaný sa vyhyba preberaniu akýchkoľvek zásielok v konaní tunajšieho súdu, je v súvislosti s jeho trestným konaním vytýčený termín pojednávania na 16.1.2019. Právny zástupca žalobkyne v e-mailovej komunikácii zo dňa 11.4.2019 uviedol, že zasiela e-mail právneho zástupcovi žalovaného za účelom mimosúdnej dohody a to tretíkrát /prvýkrát zaslal e-mail dňa 12.3.2019, druhý dňa 25.03.2019/. Na pojednávaní konanom dňa 27.5.2019 súd skonštatoval, že žalovaný ani jeho právny zástupca sa nedostavili, doručenie predvolania majú vykázané. Právny zástupca žalobkyne predložil súdu e-mailovú komunikáciu, z ktorej zistil, že sa snažili mimosúdne dohodnúť so žalovanou stranou, ale títo stále vytvárajú obštrukcie a preto k mimosúdnej dohode nedošlo. Súd pojednávanie odročil na neurčito s uložením povinnosti žalobkyne, aby predložila súdu návrh mimosúdnej dohody v lehote 7 dní. Na pojednávanie konané dňa 30.09.2019 sa žalovaný nedostavil, zásielku neprevzal. V priebehu pojednávania konaného dňa 21.10.2019 sa dostavil žalovaný, ktorému súd podal vysvetlenie, že nepreberá zásielky súdu a v prípade, že by to bolo v ďalšom potrebné a bol by predvolaný na súd a nedostavil by sa, súd rozhodne aj v jeho neprítomnosti. Žalovaný uviedol, že sa bude snažiť, aby namiesto žalobkyne /v rámci úverového vzťahu/ nastúpila nejaká iná osoba, resp. že úver prevezme on sám.

34. Pokiaľ súd prvej inštancie ustálil, že rozhodol v danej veci bez vykonania ďalšieho dokazovania, zo strany žalovaného nebol preukázaný nesprávny procesný postup súdu, ktorým by bol vylúčený z uskutočňovania jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaný sa sám, svojím postojom v priebehu konania, diskvalifikoval, keď bol v konaní pasívny, neprodukoval a nepredkladal relevantné dôkazy a svojím postojom sťažoval postup súdu.

35. Zmena žaloby ako dispozičný procesný úkon strany môže mať formu podania (§ 123 CSP a nasl.), alebo môže byť urobená ako prednes strany na pojednávaní (§ 181 CSP). Ak sa zmena žaloby realizuje formou podania, do úvahy prichádza len písomná forma (§ 125 CSP). Pri odstraňovaní väd podania sa bude postupovať podľa § 129 CSP v spojení s § 123 ods. 2 CSP. Zákon však výslovne predpokladá (§ 142 ods. 1 CSP), že strana môže zmenu navrhnúť aj na pojednávaní, t. j. formou ústneho prednesu. Vtedy bude zmena žaloby súčasťou zápisnice o pojednávaní (§ 99 CSP), ak sa robí, alebo zvukového záznamu (§ 98 CSP). Súd posudzuje podanie podľa obsahu (§ 124 ods. 1 CSP), t. j. označenie podania stranou je irelevantné.

36. Podľa § 140 CSP, zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo, a taktiež je to i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Za zmenu žaloby sa však nepovažuje úkon žalobcu, ktorým mení uplatnený nárok, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

37. Odvolacia námietka odvolateľa, že zo strany súdu došlo k procesnému pochybeniu, keď žalovaný nebol vypočutý k zmene petitu a nevysporiadal sa procesne so zmenou žaloby, ktorú mal doručiť žalovanému a rozhodnúť o pripustení zmeny, nie je dôvodná. V danom prípade žalobkyňa, poukazom na postoj žalovaného, ako i skutočnosť, že žalovaný nepredložil v priebehu konania listinné dôkazy preukazujúce, že prevezme dlh, resp. iná, tretia osoba za situácie, že je vo výkone trestu odňatia slobody, žiadala o prikázanie sporného bytu do jej výlučného vlastníctva s tým, že prevezme úver, nepredstavuje zmenu žaloby. Žalobkyňa svojím výslovným prejavom nenavrhol zmenu žaloby, pričom návrh žalobkyne nespĺňal kritéria zmeny žaloby tak, ako to vymedzuje ust. § 140 CSP, tzn. nešlo o návrh, ktorým by sa rozšírilo uplatnené právo alebo sa uplatnilo iné právo, keď rozhodnutie závisí od spôsobu usporiadania vzťahov, ktorý vyplýva z osobitného predpisu, teda určenie rozsahu, v akom súd preskúmava sporný nárok. Určitým spôsobom vyrovnania vzťahu medzi stranami sporu je mienená taká úprava vzťahov, ktorá vyplýva z hmotného práva. Žalovaný je zastúpený právnym zástupcom, ktorý koná na základe splnomocnenia za žalovaného. Právny zástupca žalovaného nenavrhol ako dôkaz výsluch žalovaného ku skutočnosti, že žalobkyňa navrhuje prikázať byt do jej výlučného vlastníctva, nežiadal ho vypočuť k tejto skutočnosti, preto postup súdu prvej inštancie je správny. V danom prípade ide o výsledok dokazovania súdom prvej inštancie, ktorý vyplýval predovšetkým z vykonaného dokazovania a najmä postoja strán v konaní. Na zdôraznenie odvolací súd poukazuje aj na záznam z rokovania zo dňa 18.10.2019, kde sa strany sporu dohodli, že žalobkyňa prenechá byt s garážou na sídlisku Rozkvet v Považskej Bystrici do výlučného vlastníctva žalovanému, ak zabezpečí vystúpenie žalobkyne z úverového rámca tak, aby nebola v úverovom vzťahu s bankou VÚB, a.s. dlžníčkou a ani žiadnym spôsobom za úver neručila, ktoré vystúpenie žalovaný zabezpečí do 21.11.2019. V prípade, že žalovaný

toto nezabezpečí, žalobkyňa bude požadovať prisúdenie nehnuteľností do jej výlučného vlastníctva. Tieto skutkové okolnosti ako i vedomosť žalovaného, že v prípade, že žalobkyňa bude vedená ako spoludlžníčka v úverovom rámci, bude žalobkyňa žiadať o prikázanie bytu do jej výlučného vlastníctva, vyplýva aj z Dohody- zmluvy o budúcej dohode o vyporiadaní BSM zo dňa 22.11.2019, ktorú posúdil odvolací súd v bode 44. svojho rozhodnutia.

38. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku odvolateľa, že namietané rozhodnutie súdu prvej inštancie je pre žalovaného nespravodlivé a prekvapivé, pričom žalobkyňa nie je odkázaná na bývanie v byte, odvolací súd uvádza, že s námietkou sa nestotožňuje, považuje ju za neopodstatnenú a za nedôvodnú. Stotožňuje sa s názorom súdu prvej inštancie, že za danej situácie, najmä z dôvodu právnej istoty ako i skutočnosť, že žalovaný je vo výkone trestu odňatia slobody, je potrebné vyporiadať BSM tak, že nehnuteľnosť bude prikázaná do výlučného vlastníctva žalobkyne čo je zmyslom a účelom konania o vyporiadaní BSM. Rovnako poukaz žalovaného na uzatvorenie dohody- zmluvy o budúcej dohode o vyporiadaní BSM zo dňa 22.11.2019, v ktorej žalobkyňa jasne prejavila slobodnú vôľu, aby byt bol prikázaný žalovanému, je irelevantný. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie poukázal na bod 3.1.3. predmetnej dohody, v zmysle ktorej sa žalovaný zaviazal zabezpečiť právne účinné vystúpenie bývalej manželky- žalobkyne z úverového rámca tak, aby nebola žiadnym dlžníkom, pričom splnenie tejto podmienky je žalovaný povinný žalobkyne v lehote 3 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti zmluvy preukázať. Je však zrejmé, a táto skutková okolnosť z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný si túto povinnosť nesplnil. Pokiaľ žalovaný namietal, že lehotu objektívne nemohol splniť, ani túto skutočnosť žalovaný v priebehu konania nenamietal. Žalovaný s určenou lehotou súhlasil a opätovne poukázal na postoj žalobkyne, bez vecnej argumentácie. Žalobkyňa odstúpila od dohody pre porušenie zmluvných podmienok žalovaným, čo nemožno pripísať na jej ťarchu, pričom žalovaný si mal byť vedomý tej skutočnosti, že dohodu riadne podpísal a s určenou lehotou súhlasil.

39. Žalovaný v odvolaní poukázal na okolnosť, že matka zaplatila zvyšok spotrebného úveru, ktorý bol zobrahaný na kúpu motorového vozidla Volkswagen Sharan. Odvolací súd zdôrazňuje, že strany sporu urobili predmetom vyporiadania len predmetný byt a úver. Prípadné splácanie hypotekárneho úveru, splatenie spotrebného úveru matkou žalovaného, resp. vykonanie úhrad spojených s užívaním bytu je vo vzťahu k predmetu konania irelevantné.

40. Pri úvahe, keď súd prvej inštancie správne prikázal byt do výlučného vlastníctva žalobkyne vychádzajúc z nemožnosti žalovaného splácať úver, byt riadne užívať a platiť poplatky spojené s užívaním bytu, bez možnosti vystúpenia žalobkyne z úverového rámca, keď by reálne hrozil výkon zákonného záložného práva v prospech ostatných vlastníkov bytu, resp. výkon záložného práva na zabezpečenie pohľadávky z úveru. Žalovaným tvrdené skutočnosti, že predmetný úver budú splácať príbuzní žalovaného, žalovaný v konaní nepreukázal.

41. Preto závery súdu prvej inštancie, že žalovaný nemôže predmetné nehnuteľnosti užívať a nemôže vykonávať splátky úveru, za situácie, že žalobkyňa bude zaviazaná ako dlžníčka, teda z dôvodu právnej istoty žalobkyne prikázanie nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalobkyne s uložením povinnosti žalobkyne splácať hypotekárny úver, je správny.

42. Žalovaným uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

43. Súd prvej inštancie správne rozhodol aj o náhrade trov konania, ak rozhodoval podľa § 255 ods. 1 CSP, teda podľa úspechu v spore, nakoľko žalobkyňa bola v spore v celom rozsahu úspešná. Súd prvej inštancie vyhovel návrhu žalobkyne, pričom okolnosť, že v podanom návrhu navrhovala, aby súd prikázal sporný byt do jej výlučného vlastníctva, keď pri zmene skutkových okolností /keď žalovaný je vo výkone trestu odňatia slobody/ žiadala o prikázanie do jej výlučného vlastníctva, nemá vplyv na vecnú správnosť v časti náhrady trov konania. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaný bol právoplatne odsúdený za trestný čin /trestný čin zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona/, ktorého sa dopustil voči žalobkyne a preto polemika žalovaného v tomto štádiu konania, za situácie, že súdy sú viazané právoplatným odsudzujúcim rozsudkom, že bol nespravodlivo odsúdený na tak vysoký trest, je zjavne nedôvodná. Postoj žalovaného uzatvoriť mimosúdnu dohodu vyplýva aj z predloženej

e-mailovej dokumentácie, kde žalobkyňa vyvíjala iniciatívu dohodnúť sa. Z dôkazov predložených v spise nie je možné vyvodiť záver tak, ako ho prezentuje žalovaný, že mal záujem mimosúdne sa dohodnúť. Žalovaný svojím konaním sťažil postup súdu ako i znalcovi, keď bez odôvodnenia odmietol vstup do nehnuteľnosti za účelom vykonania obhliadky a ocenenia. Z e-mailovej komunikácie vyplýva, že žalobkyňa žiadala žalovaného a to opakovane na umožnenie ,aby si mohla z bytu zobrať osobné veci. Rovnako sa žalovaný zaviazal v priebehu konania, v rámci uzatvorenej dohody, zabezpečiť, aby žalobkyňa nebola vedená ako spoludlžníčka v hypotekárnom úvere, resp. aby úver prevzali tretie osoby.

44. Odvolací súd zohľadnil viacero vzájomne na seba nadväzujúcich kritérií pri posúdení správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti náhrady trov konania a to do akej miery boli strany schopné presadiť svoj návrh na spôsob vyporiadania BSM, procesnú aktivitu, vôľu dohodnúť sa mimosúdne, priebeh konania a nedôvodné odročenie najmä pre správanie žalovaného, resp. nepredloženie dokladov preukazujúcich prekážku, ktorá by bránila žalovanému dostaviť sa na pojednávanie, reakcie na výzvy súdu, pasivita žalovaného predložiť hodnoverné dôkazné prostriedky, znemožnenie vstupu znalcovi za účelom ocenenia sporného bytu.

45. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

46. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods.1 a § 251 CSP. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej v zmysle § 255 ods. 1 CSP patrí právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník /§ 262 ods. 2 CSP/.

47. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).